

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra Rigsdalers-Sedlens Hændelser

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 103. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167181918960/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

tyll Overførelse deraf, hvori han maatte betale hvert eneste Bogstav*). Kort derefter talte Manden med en anden Person, til hvilken Hr. Magister Frederik Joseph Pallini alias Palliafini eller Morgini havde været nødt til at tage sin Tilflugt for at faa det overført, som han ikke selv forstod, uagtet han havde været dandrifsig nok til at lade de offentlige Trompeter udbasune sin Duelighed deraf**).

Men denne Anekdote maa ikke lede mig videre bort fra min Blev. Jeg kommer altsaa tilbage til min forrige Helt, for at slutte hans Levneds Beskrivelse.

Alting havde nu naaet fejl for Hr. A., intet vilde lykkes ham mere, og det hentes, som hele Verden vendte ham ryggen. Hvad var her nu at gribe til for Manden? Sandelig intet uden Gæsternes almindelige sidste Tilflugt: Melankoli og Brændevin. Disse to Ting greb han ogsaa fat paa med begge Hænder for derved at holde sig, uden at betænke, at de kun havde et Menneske sidet og for en meget kort Tid, for siden desto øjeblikkeligere at kunne nedtrykke ham. Mandens naturlige Kompleksion var dog saa grundstærk, at disse hans tvende Fjender snart indfandt, at de umuligen alene kunde faa Bugt med ham, hvorfor de nødtes til at tage sin Tilflugt til Lyene.

*) Det forstøjer ogsaa at antages, at alle de fremmede Oldfugle, som komme ind i Raadet, ante sig som fornavnede, naar de ikke faa dobbelt Betaling for at forvilde de Sager, som betros dem, mod hvad en indfødt svr door at gjøre sig haab om for at bringe de forvildede Sager igjennem i Orden.

***) Denne Historie vilde have kommet senere i mine Hændelser, dersom jeg ikke hentes, at det nu netop var Tiden; det er desuden endog mere sigt at blotte en Bedrager, der vil berjæne sig af Publilums Retvennethed, især naar han er en Udlanding. Endnu Hr. Magister Frederik Joseph Pallini alias Palliafini eller Morgini ikke kunne erindre denne Tilfælde, sa kan han gjerne, paa Fortællende, faa den omstændeligere beskrevet; thi jeg har den fra en vaalidelig Haand; og Hr. Magisteren har næppe formodet, at en Beskaffet som jeg, der kan se ind i Menneskenes hemmelige Tanker og ubemærkede deres hele moralske Forfatning, har i nogle Timer været i hans Giendoms.